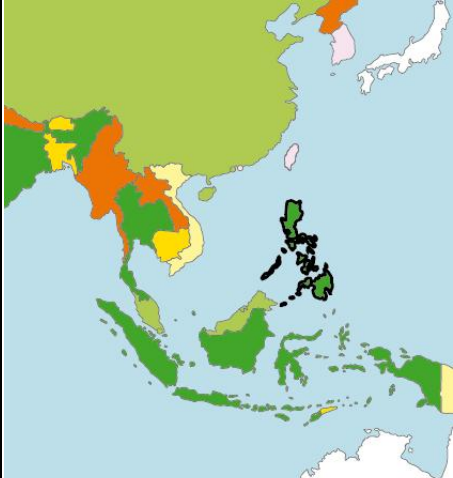

Filippinerna

DIN SÄKERHET I EXPORTAFFÄRER **ekn**

	<p>LANDRISKKLASS</p> <h2>3/7</h2> <p>Landriskklasserna går från 0 till 7. Ju lägre siffra desto bättre kreditvärdighet har landet.</p> 	<p>EKN:S POLICY</p> <p>Statsrisker: Normal riskprövning</p> <p>Övriga offentliga risker: Restr ktiv riskprövning</p> <p>Bankrisker: Normal riskprövning</p> <p>Företagsrisker: Restr ktiv riskprövning.</p> <p>Se vidare avsnitt "EKN:S POLICY"</p>
	<p>EKN:S UTESTÅENDE GARANTIER PÅ LANDET</p> <p>Kortfristiga affärer: 2 MSEK</p> <p>Medel- och långfristiga affärer: 1595 MSEK</p>	<p>DATUM</p> <h2>2013-10-24</h2>

Den positiva trenden fortsätter

Trenden är fortsatt positiv med ett gynnsamt politiskt och ekonomiskt läge. Under den reformorienterade Aquinoadministrationen har en politisk stabilisering infunnit sig. Ekonomin uppvisar en robust tillväxt och makrostabilitet trots de senaste årens globala finansoro. Till detta bidrar de stabila valutainflödena från arbetskrafts-exporten, en måttlig utlandsskuld, en relativt begränsad exponering mot lättflyktigt kapital och en ansenlig valutareserv. Aquino har rönt viss framgång i sin strävan att förbättra styrningen av statsapparaten och budgeten. Därmed är statens finanser, som länge varit en sårbarhetsfaktor, på bättringsvägen. Utrymme börjar frigöras för investeringar i den eftersatta infrastrukturen och reformer har initierats för att stärka det svaga affärsklimatet. Mycket återstår för att långsiktigt tackla de strukturella problem som landet länge levt med. Den kontinuitet i reformprocessen som behövs kan inte tas för given bortom presidentvalen 2016. Således ter sig utsikterna något mer osäkra på längre sikt men den pågående reformpolitiken stärker landets ekonomi.

STYRKOR

- Motståndskraftig ekonomi med en robust tillväxt
- God externbalans med bytesbalansöverskott, måttlig skuldbörda och stark valutareserv
- Relativt sunt banksystem

SVAGHETER

- Statsfinanserna, givet låga statsintäkter i relation till stora investeringsbehov
- Strukturella faktorer bidrar till ett besvärligt affärsklimat och låga investeringsnivåer
- Socialt tryck från växande befolkning, ihållande fattigdom och undersysselsättning

POLITIK

Reformorienterad administration stärker landets utsikter

Under den reformorienterade president Aquino (2010-2016) har en politisk stabilisering infunnit sig och reformklimatet förbättrats. Med knappt tre år kvar vid makten är presidentens position stark. De senaste årens ekonomiska tillväxt har varit anmärkningsvärt god och Aquino får anses ha levererat en del på sina vallöften om en förbättrad och mindre korrupt statsadministration. Med starka opinionssiffror i ryggen stärkte Aquinos stödcoalition sina positioner i kongressens båda kamrar i mellanårsvalen tidigare i år. Administrationens möjligheter att få igenom fler reformförslag i den vanligtvis tröga parlamentariska processen har därmed förbättrats en tid framöver. Att hålla ihop koalitionen väntas emellertid bli svårare i takt med att presidentvalet 2016 närmar sig. För att klara detta och inte marginaliseras måste Aquino behålla sin popularitet. Regeringens fokus väntas därför alltmer flyttas mot de viktiga sysselsättnings- och fattigdomsfrågorna.

Trots en robust tillväxt det senaste årtiondet (5,1 procent per år 2003-2012) har fattigdoms- och undersysselsättningstalen knappt rört sig sedan 2006 och båda omfattar runt 28 procent av befolkningen. Med en växande befolkning där två tredjedelar är under 35 år ökar arbetskraften med drygt en miljon om året. Den blomstrande tjänsteexportsektorn skapar för få jobb och tillverkningsindustrin stagnerar på grund av ett svagt investeringsklimat. Den inflytelserika katolska kyrkan motarbetar familjeplaneringsinsatser och är en uttalad motståndare till Aquinos strävanden att frigöra potentialen i gruvsektorn. Vidare står starka särintressen bland ett 40-tal familjer inom den mäktiga eliten ofta i vägen för framåtskridande i form av ekonomiska och legala reformer. Även om vissa framsteg nåtts under Aquino saknas stabila lösningar i de långlivade konflikterna med vänstergerillan och muslimska separatister i landets södra delar. Det hämmar turism och investeringar. Sammantaget stärker Aquinos politik landets ekonomiska styrning. Det bäddar för en god ekonomisk utveckling i ett medelfristigt perspektiv. Det är dock tveksamt om Aquino under sina resterande tre år vid makten förmår vidta mer långtgående reformer för att tackla de strukturella problem som landet länge levt med. Därmed är utsikterna något mer osäkra bortom 2016.

EKONOMI

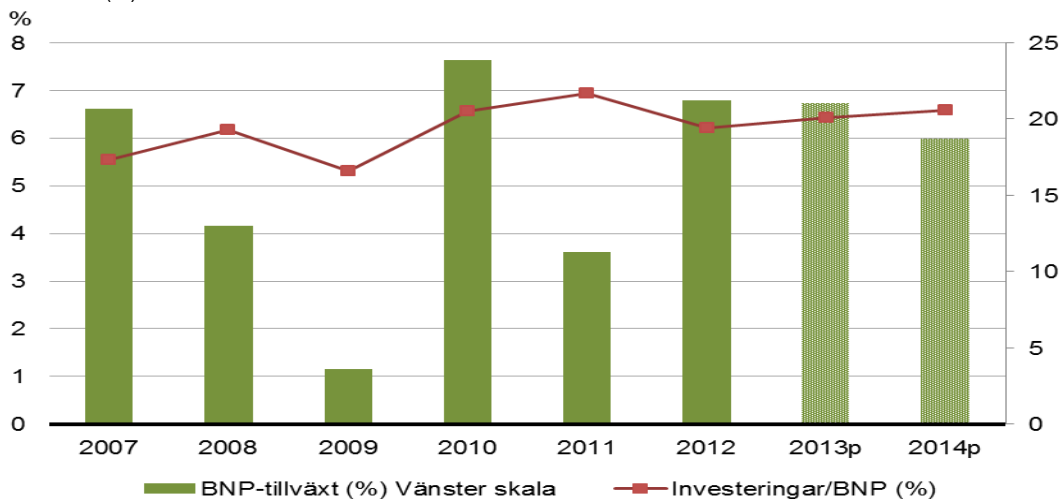
Tillväxten överträffar förväntningarna

Tillväxten nådde hela 7,6 procent första halvåret 2013 (6,8 procent 2012). Den inhemska efterfrågan stärks av en expansiv ekonomisk politik med ökade infrastruktursatsningar och låga räntor. Den nuvarande höga tillväxten är troligen inte hållbar och viss risk finns för att överhettningstendenser uppstår. Några tecken på ekonomiska obalanser syns dock inte än. Den höga aktiviteten i byggsektorn är ett möjligt orosmoln men takten i kreditökningen är inte alarmerande och inflationstrycket förblir lågt. Den ekonomiska politiken kompliceras av de tidvis stora men volatila kapitalinflödena samt av osäkerheten för vad som sker med flödena när ränteläget börjar stiga i västvärlden. Grundscenariot för de närmaste åren är en återgång till mer uthålliga, men alltså robusta tillväxtnivåer på fem till sex procent.

Ekonomi har uppvisat motståndskraft under den globala finanskrisen 2009 och episoderna av finansoro sedan dess. Den avgörande stabiliserande faktorn är det robusta inflödet av remissor från de tio miljoner filippinska medborgare som arbetar i utlandet. Inflödet uppgår

till närmare nio procent av BNP och driver tjänste- och byggsektorn liksom den inhemska konsumtionen som står för över 70 procent av BNP. Därmed är detta inflöde ekonomins främsta hörnspelare jämte jordbruket, den växande outsourcingindustrin och den cykliska elektronikexporten.

BNP-TILLVÄXT (%)

Investeringsnivåerna har börjat tillta och en tillväxt om fem till sex procent är uthållig på sikt. Data: IMF

En pågående förbättring av de historiskt svaga statsfinanserna stärker motståndskraften. Landet har en av de lägsta offentliga intäktsnivåerna bland jämförbara ekonomier i regionen. Ett reformprogram pågår för att förbättra styrningen av statsapparaten, effektivisera skatteuppbörd och offentliga utgifter samt att se över delar av skattesystemet. I regeringens konsolideringsplan till och med 2016 är målen att höja intäkterna till 18 procent av BNP (14 procent 2012) samt att begränsa det årliga budgetunderskottet till två procent av BNP. Framstegen har börjat frigöra visst utrymme för investeringar utan att äventyra dessa mål. Vidare har skuldprofilen förbättrats genom att öka finansieringen i inhemska valuta och förlänga löptiderna på skulden. I relation till BNP har statskulden nästan halverats på tio år och väntas understiga 50 procent inom något år. Mycket pekar på att statsfinanserna fortsätter att stärkas de närmaste åren.

Tillväxtpotentialen begränsas av en rad strukturproblem. Detta bidrar till att landet länge haft lägre investeringsnivåer än andra större ekonomier i regionen. I Aquinos plan för att på sikt höja tillväxten till sju till åtta procent ingår en rad initiativ för att råda bot på delar av dessa svagheter. Investeringar i den svårt eftersatta infrastrukturen ökar genom större offentliga utgifter, men även genom att attrahera privat kapital. Det sker i så kallade Public Private Partnership-projekt där staten är delfinansiär och ger vissa garantier mot regleringsrisker. Projekten har börjat komma igång, men omfattningen av satsningarna är ännu blygsam. Regeringen har även börjat rikta in sig på att förbättra den svaga affärsmiljön, ett område där landet hamnar efter Indonesien, Vietnam, Bangladesh och Indien i Världsbankens ranking. Landets finans- och näringsliv domineras av ett antal familjer och deras konglomerat. Vidare är möjligheterna till utländska investeringar starkt kringskurna i en lång rad sektorer, bland annat genom konstitutionen. Sammantaget hämmar situationen dynamiken och konkurrensstrycket i ekonomin. Det är mer tveksamt vad administrationen förmår åstadkomma i fråga om

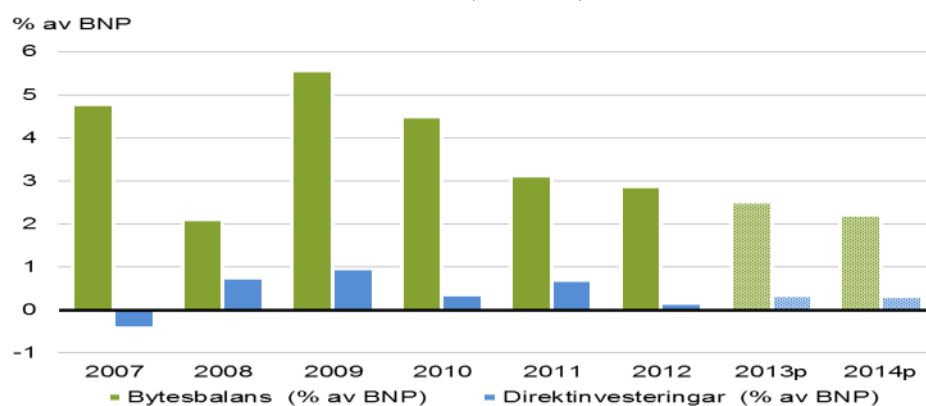
dessas djupt rotade strukturer. Reformpolitiken bedöms gå i positiv riktning, men en än mer offensiv reformagenda krävs för att väsentligen höja den långsiktigt uthålliga tillväxtnivån.

BETALNINGSBALANS OCH SKULDFRÅGOR

Fortsatta överskott i bytesbalansen ger stor valutareserv

Bytesbalansen har visat överskott sedan 2003. Överskottet avtar sedan ett par år men väntas bestå på nivåer kring en till två procent av BNP, framöver. Det är det strukturella handelsunderskottet som växer. Detta är ett resultat av den ökande inhemska efterfrågan, men också av att exportindustrin inte förmått kapitalisera på Kinas och Indiens tillväxt i lika stor omfattning som andra regionala ekonomier. Den cykliska elektronikexporten som utgör knappt 60 procent av varuexporten ser ut att befinna sig i strukturell nedgång. Vidare hämmas exploateringen av landets betydande mineralresurser av investeringsklimatet. I stället har tjänste- och arbetskraftsexporten vuxit och utgör numer cirka 45 procent av valutaintjäningen. Denna intjäning stärker valutan vilket ytterligare urholkar konkurrenskraften i tillverkningsindustrin. I tjänsteexporten inom outsourcingindustrin har landet etablerat en ledande position. Arbetskraftsexporten är dock avgörande för bytesbalansöverskotten. Dessa inflöden är diversifierade såväl geografiskt som avseende yrkeskategorier vilket gör dem till en robust valutaintjänare.

BYTESBALANS OCH DIREKTINVESTERINGAR (% AV BNP)

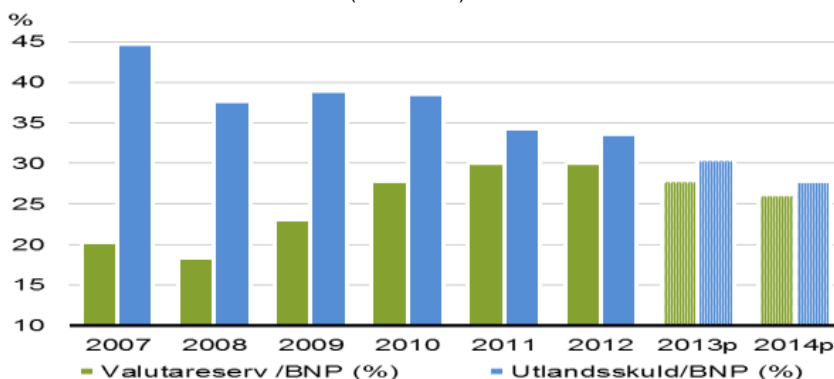
Överskotten i bytesbalansen består medan direktinvesteringarna förblir blygsamma. Data: IMF, Bangko Sentral ng Pilipinas samt prognos baserad på IMF och en rad affärsbanker och analysinstitut.

Landets valutareserv fortsätter att stärkas trots flera episoder av global finansoro sedan 2008. Affärsklimatet gör att direktinvesteringarna är fortsatt låga och koncentrerade till tjänste- och fastighetssektorn. Exponeringen mot tidvis volatila flöden av portföljkapital har ökat under senare år. Merparten placeras i aktier och andelen utländskt ägande av statspapper i lokal valuta förblir begränsat (15 procent). Valutareserven täcker över 90 procent av den totala utlandsskulden eller fyra gånger den skuld som förfaller inom ett år. Givet landets i övrigt goda makrofundamenta bedöms reserven tillsammans med en flexibel valuta utgöra en god buffert inför den väntade anpassningen av G3-ländernas för närvarande exceptionellt expansiva penningpolitik.

Den privata sektorns utlandsskuld ökar men är alltså måttlig. Med stabiliseringen av statsfinanserna har den externa skuldbördan minskat sedan mitten av 2000-talet och ligger nu

på hanterbara nivåer. Sammantaget är landets externa position god. Valutareservern ser robust ut och risken för allvarigare externa obalanser bedöms vara begränsad.

SKULDBÖRDA OCH VALUTARESERVER (% AV BNP)

Den externa skuldbördan fortsätter att avta och valutareservern täcker nu över 90 procent av skulden. Data: IMF samt prognos baserad på en rad affärsbanker och analysinstitut.

VA LUTAPOLITIK

Peson relativt förskonad från valutaoro

Peson är flytande om än med tidvis intervention från centralbanken. Inflationsmål (tre till fem procent) utgör ankaret för penningpolitiken. Flexibiliteten i valutan minskar den externa sårbarheten. Trenden av statsfinansiell och politisk stabilisering gör att risken för valutaoro framför allt härrör från externa faktorer. Under finanskrisen 2009 föll valutan med 15 procent, varefter den åter började stärkas. Under finansoron 2013, som drabbat en rad tillväxtmarknader har peson deprecierat något men varit förhållandevis förskonad. G3-ländernas penningpolitik skapar viss osäkerhet om utvecklingen framöver. Grundscenariot för valutan de närmaste åren bedöms vara en måttlig förstärkning i linje med det apprecieringstryck som skapas av överskotten i bytesbalansen och tidvis stora kapitalinflöden.

Relativt liberaliserade kapitalflöden och landets internationella integration bidrar till att transfereringsrisken för den privata sektorn bedöms som begränsad. Peson är konvertibel för bytesbalanstransaktioner, det vill säga löpande handel med varor och tjänster. Valutan är dock inte fullt konvertibel. Valutan får ej transfereras utanför landet och ett system av kapitalkontroller finns med dokumentations- och tillståndskrav för konvertering av valuta. EKN har ingen erfarenhet av att garantera transaktioner i lokal valuta.

FINANSSEKTORN

Krediter till den privata sektorn ökar

Det finansiella systemet domineras av bankerna vars tillgångar svarar för 77 procent av finanssektorn och motsvarar 76 procent av BNP. De senaste åren har övriga delar av finanssektorn expanderat, inte minst aktie- och obligationsmarknaderna där staten aktivt främjar utvecklingen. Fördjupningen och utvecklingen av de finansiella marknaderna är på sikt positiv och reducerar ekonomins beroende av banksektorn, men innebär också en ökad komplexitet i makrotillsynen.

Banksystemet är relativt välmående. Systemet domineras av 18 inhemska privata banker som svarar för två tredjedelar av systemets tillgångar, varav de fem största står för knappt hälften. Utländska och statliga banker svarar för 12 procent vardera. Därtill finns cirka 650 mindre banker. Gradvisa reformer har stärkt systemet. Antalet banker fortsätter att minska. De dåliga lånen har reducerats till tre procent av lånestocken (27 procent 2003). Det är något högt men infasningen av kapitaliseringskrav enligt Basel III till 2014 bidrar till att kapitaliseringen är god. Likviditeten i systemet är god och exponeringen mot utländsk finansiering är liten. Kreditexpansionen har ökat sedan 2011 och utlåningen till fastighetssektorn svarar nu för cirka 18 procent av lånestocken. Centralbanken har skärpt tillsyn och regleringar på detta område för att stävja uppbyggnaden av finansiella obalanser. Så länge utlåningstakten inte rusar i höjden är trenden positiv då skuldsättningen i ekonomin är måttlig.

De främsta svagheter är strukturella. Utländska bankers etableringsmöjligheter är begränsade. Mäktiga familjeägda konglomerat, som även dominerar företagsektorn, kontrollerar 60 procent av systemet. Det bidrar till koncentrationsrisker och försvårar för banktillsynen att övervaka och gripa in i problembanker. Ur EKN:s perspektiv underlättas riskbedömningarna av att IFRS-redovisning införts och att de flesta större banker har externa kreditbetyg. Flertalet av de tio största bankerna torde vara acceptabla.

AFFÄRSMILJÖ

Reformer pågår för att förbättra affärsmiljön

Affärs- och kreditmiljön får betecknas som besvärlig men reformer pågår som tyder på att förbättringar kan vara att vänta på lite sikt. Regleringsmiljön präglas å ena sidan av att myndigheter har en lagstadgad skyldighet att inkludera en konsultationsprocess i framarbetandet av nya regleringar. Det tenderar att vara positivt för transparensen i regleringsprocessen. Å andra sidan präglas implementeringen av näringslivselitens och politikerns inflytande över myndigheters agerande. Korruptionen är också utbredd, vilket skapar osäkerhet kring spelreglernas stabilitet.

För gruvnäringen är den operationella miljön svår. Administrationen försöker främja gruvnäringen som är kontroversiell på grund av motstånd mot utländsk utvinning liksom sociala och miljöfrågor. Det är inte helt ovanligt att lokala myndigheter inför nya skatter och avgifter. Därtill är säkerhetsläget besvärligt och gruvor är tidvis mål för vänstergerillan som opererar på landsbygden. I Fraser-institutets ranking av den operationella miljön för gruvföretag hamnar landet på 50:e plats (av 58 länder 2012). EKN granskar alltid gruvaffärer ur ett miljö- och socialt perspektiv.

Sverige har ett bilateralt investeringskyddsavtal med Filippinerna och landet är anslutet till New York Konventionen (*The Convention on the Recognition and Enforcement of Foreign Arbitral Awards*) vilket är positivt för företags möjligheter att försäkra investeringar med EKN:s investeringsgarantier.

Finansiell genomlysning av börsnoterade och större bolag samt offentliga bolag är i regel adekvat. IFRS-liknande rapporterings- och revisionskrav för dessa typer av bolag infördes 2005 (*Philippine Financial Reporting Standards*). 2010 infördes även förenklade

redovisningsstandarder baserade på internationell praxis för SME företag (*PFRS for SME*). En rad lokala revisionsföretag är anknutna till de stora globala revisionsbyråerna.

Trots ett västorienterat legalt system med ett oberoende rättsväsende finns frågetecken kring domstolars effektivitet och opartiskhet, till exempel i tvistemål när inhemska inflytelserika intressen står mot utländska. Utländska kreditors möjligheter att försätta ett bolag i konkurs har historiskt varit kringskurna av lagen. I Världsbankens ranking av insolvensförfarande hamnar landet på 163:e plats (av 183). Regelverket för insolvens och företagsrekonstruktioner genomgår dock förbättringar. En ny lagstiftning (*Financial Rehabilitation and Insolvency Act, FRIA*) trädde i kraft 2010. Arbetet med implementera det nya regelverket släpar dock efter. När ramverket väl är på plats väntas lagen stärka utländska kreditors ställning då lagen sägs delvis vara baserad på internationell praxis. Möjligheter att etablera säkerheter i rörliga tillgångar finns, men säkerheten måste realiserats genom utmätning och offentlig auktion och ett centralt register för inteckningar och säkerheter saknas. Regeringen har dock nyligen aviserat att ett sådant register skall etableras senast 2015.

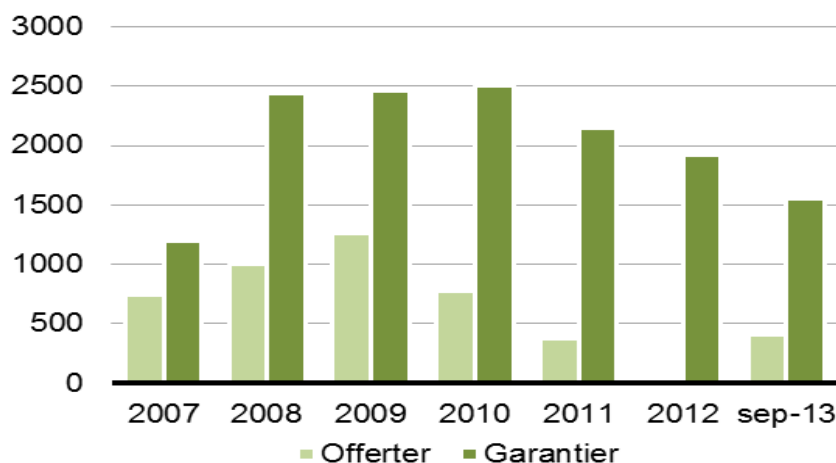
Aquino-administrationen driver även en rad andra reformer för att förbättra affärs miljön såsom utarbetandet av konkurrenslagstiftning, något som landet i dag saknar. Reformerna inom statsapparaten har bidragit till att korruptionssituationen förefaller gradvis förbättras. I Transparency Internationals korruptionsindex har landet klättrat från 134:e plats (av 183) 2010 till 105:e plats 2013. Sammantaget framstår affärs miljön som besvärlig, men den nuvarande administrationens strävande att förbättra den pekar i positiv riktning.

EKN:S ÅTAGANDEN

Telekom dominerar engagemanget.

Av totalt två miljarder svenska kronor i engagemang utgör telekom två tredjedelar. Knappt en fjärdedel avser ett infrastrukturprojekt garanterat av staten. EKNs exponering mot gruvsektorn liksom mot transport- och logistiksektorn ökar. Tillsammans uppgår dessa affärer till drygt 185 miljoner svenska kronor. Fortsatt intresse för riskavtäckning i dessa sektorer och telekom väntas.

ENGARGEMANG PER 31/12 MSEK

Engagemanget har avtagit sedan finanskrisen 2008-2009, gruvsektorn och transportsektorn dominerar ökningen i offerter.

BETALNINGSERFARENHET

EKN har de senaste tio åren utfärdat garantier för 4,4 miljarder svenska kronor. Av detta avser drygt 75 procent telekom, 17 procent har staten som gäldenär och 5 procent avser leveranser av gruv- och entreprenadmaskiner samt fordon till privata gäldenärer. Ett antal dröjsmål har noterats de senaste åren. De har varit koncentrerade till gruvsektorn. I något enstaka fall har EKN medverkat till en omläggning av betalplaner för att förebygga skada. Några skador finns inte att rapportera från perioden.

Erfarenheter från andra exportkreditinstitut tyder också på goda betalningserfarenheter överlag. Endast ett fåtal kommersiella fordringar finns rapporterade de senaste åren. Erfarenheter som rapporterats avseende rekonstruktioner tyder på utdragna rättsprocesser och att man även med större låntagare, stark lånedokumentation och etablerade säkerheter inte alltid kan räkna med att kunna genomdriva rätten till säkerheter.

EKN:S POLICY**Uppgradering i juni 2013**

EKN uppgraderade Filippinerna till landrisklass tre från fyra i juni 2013. Det var i linje med den bedömning som görs i samverkan med övriga OECD-länder. Landets riskklassificering är därmed tillbaka på den gynnsamma position den befann sig i början av 2000-talet. Landet undgick de värsta sviterna från Asienkrisen 1998. En stadig försämring av statsfinanserna och utlandsskulden åren därefter resulterade emellertid i successiva nedgraderingar till landriskklass fem där landet placerades 2003. I takt med att riskutvecklingen gradvis vände till det bättre uppgraderades landet åter till landrisklass fyra 2008 och till dagens landrisklass tre i juni 2013. Åren före uppgraderingen vidtog EKN lättnader i policyn avseende stats- och bankrisker.

För affärer med banker har EKN inga särskilda, generella begränsningar utan varje affär prövas på sina egna meriter. Detta gäller oavsett om affären har en kort kredittid (under ett år) eller längre kredittid. Det samma gäller för affärer med centrala statliga gäldenärer som centralbank och finansministerium.

Policyn innehåller vissa restriktioner avseende andra offentliga köpare (till exempel andra ministerier eller lokal regeringar) samt för företag. Vad gäller andra offentliga köpare vill EKN normalt ha stats- eller bankgarantier för sådana affärer. EKNs restriktiva inställning motiveras av svårigheten att bedöma myndigheters förmåga att fullfölja ingångna kontrakt.

För företagsrisker har EKN en något restriktiv riskprövning av affären där särskild hänsyn tas till kvaliteten i den finansiella informationen. Detta har sin bakgrund i den svåra affärsmiljön.

OFFICIELLA LANDDATA OCH KREDITBETYG

OFFICIELLA LANDDATA	KREDITBETYG	
Yta: 300 km ² (0,7 ggr Sverige)	LANDTAK	STATSRISK
Folkmängd: 96,7 miljoner (2012)	Moody's: Baa1	Baa3
Folkökning: 1,7 % p.a (2007-2012)	S&P: BBB	BBB-
BNP: 250,3 mrd USD 2012 (Sverige 525,7 mrd USD 2012)	Fitch: BBB	BBB-
BNI/capita: 2470 USD 2012 (Sverige 56 210 USD 2012)		

LANDANALYTIKER

EKN:s landanalytiker för Filippinerna:

Johan Fredriksson

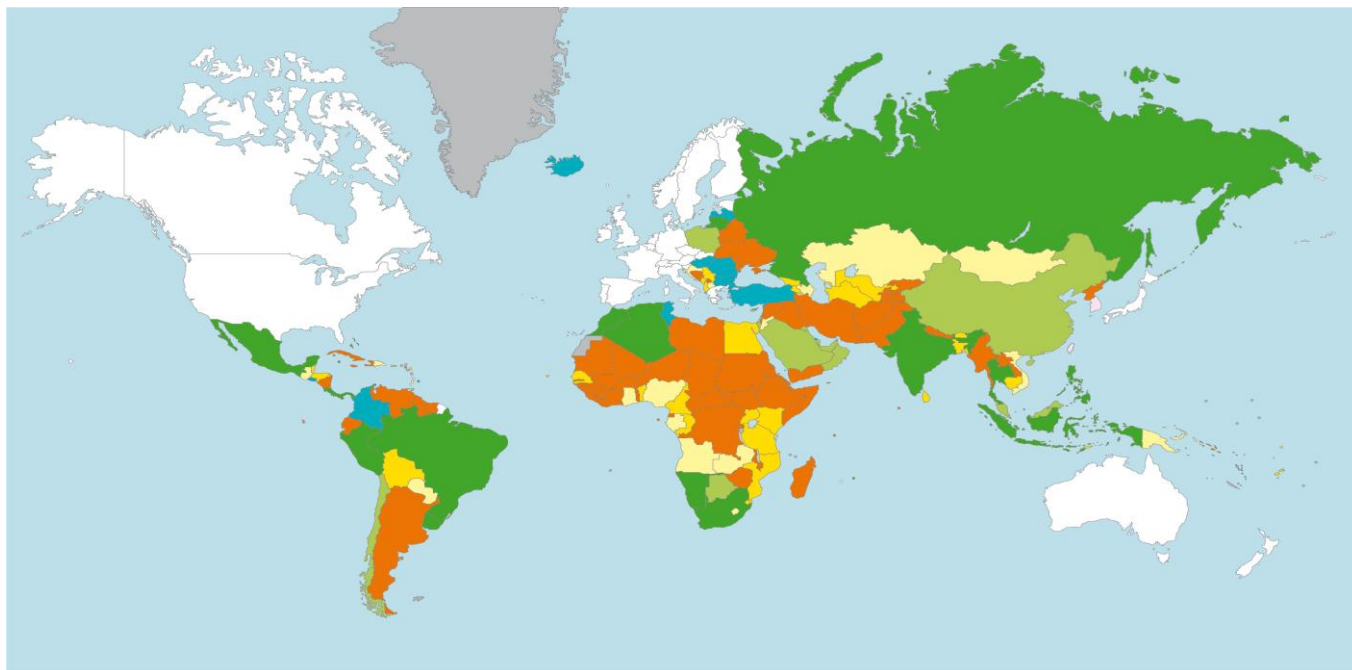
Telefon: +46-8-788 00 08

e-post: johan.fredriksson@ekn.se

ANSVARSBEGRÄNSNING

Landanalysen bygger på ett urval av källor och speglar en för EKN relevant information vid tiden för publicering. Ansvaret för hur informationen används eller tolkas vilar helt på användaren och EKN kan inte hållas ansvarig för förlust eller skada.

EKN:S SYN PÅ VÄRLDEN

Landriskklasserna går från 0 till 7.

Ju lägre siffra desto bättre kreditvärdighet har landet.

EKN – DIN SÄKERHET I EXPORTAFFÄRER

EKN är en myndighet med uppgift att främja svensk export och svenska företags internationalisering. Det gör vi genom att erbjuda garantier för betalning och finansiering, tillsammans med rådgivning om affärsstruktur och riskhantering. Våra tjänster ger dig en större säkerhet, ökad konkurrenskraft och fler möjligheter till lyckade exportaffärer.

Exportkreditnämnden

Kungsgatan 36, Box 3064, 10361 Stockholm | Tel 08-7880000 | www.ekn.se | e-post info@ekn.se